

P r o t o k o l l nr. ...

RAT "Estonia" kunstinäukogu koosolekust 19. oktoobril 1967.a.

Koosolekust võtsid osa sm-d Hammer, Väljaots, Järvela, Raudsepp, V. Järvi, Mägi, Roosa, Kuusik, Tormis, Tamberg, Klas, P. Rummo, V. Rummo, Gurjev, Rikas, Žigurs, Oibopuu.

Koosolekut juhatas Hammer, protokollis Mikk.

P ä e v a k o r d:

1. "Jatustus tõelisest inimesest" lavastuse arutelu.
2. 1968.a. repertuaarist.

1.

Sm. P. Rummo: Teost ooperina ei tunne, sellepärast tuleb võtta teda piltidena Polevoi romaani juurde. Romanis toimuvad on väga raske ooperis edasi anda. Mis teostusse puutub, siis antud materjali piires on küllalt hästi tehtud. Teisi lavastusi ei ole näinud. Rumba nagu langeb ajajärgust välja - kas seda oli ja tantsiti sel ajal? Naavatu toime - nii võib inimese ära tappa. Sõrmased maha. Pärast komissari surma igavese tule valve - riidetuse teeb valgus valgoks, peaks tunded olema.

Sm. Tamberg: Muusika on stiilselt ebahätlane, teos ise plakatiik ja igavavõitu, kuidas ta publikule mõjub. Vahe- mängud jäävad lõdvaks. Orkester peaks olema eriti puhas ja selge. Tegevuse ajal kas või maha võtta, kuid vahemängude ajal juurde anda. Aleksei leidmine - poisid ei rahulda. Samuti enne lumelt reele tõsta ja siis arutada. Valjuhääldaja ei rahulda - peaks ka elavat kõla juures olema.

Sm. Tormis: Seda tüüki ei olnud kerge teha, kuigi ooperis on, millest teha. Ei saa rohkem deklaratiivsust maha kärpida ja psühholoogilist liini tugevdada. Teine vastuolu on, et ta võiks olla ilma olustikuliseta. Segaseks jäi komissari surm. Südamehaiguse juures ei tohiks õde lasta teda liikuma. Tüübid on ilusti antud. Rumba tantsimine segasemaks teha, mitte niivõrd sammustikku välja tuua. Näanssides peaks veel

kontrollima (haiged paiguti liiga jõulised). Üldine ja terviklik pilt jääb, mängida teda võib. Inimised osadesse sobivad. Teksti kuuldavus algul halvem kui lõpul. Tõlge on kohati kehv. "Eit" eesti keeles mõjus teisiti kui vene keeles "Baba".

Sm. Gurjev: Täna nägin algusest lõpuni. "Tammekese" muusika käib mitu korda läbi - tundub liiga. Ka kaks vahemängu on sellel teenal. Pärast Aleksei tervaks saamist - pärast pimedust marsilaul - kõlab halvasti ja valmistab ette plakatlikkust, mis lõpus tuleb. See on nagu eelfinaal. Päril lõpp on nagu ta on. Aleksei tänamine, sellele järgneb jutt Olgaga - see on üleaarne. Staatiline on nagu nii. Ettepanek Olga kupliõtrida.

Sm. Tamberg. Kas Olga maha võtta või pikemalt anda.

Sm. Ojamaa: Ajamärgid on väga tugevad, sellest ka tahtmine välja lõigata. Kuid loodame, et viimaste proovidega paraneb ja täkk tuleb. Olgast on palju juttu ja lõpuks ta peaks tulema. Komissari surma juures häirib Tralla sissejooks. Natuke lihtsamaks ja sisemisemaks teha. Ka Panova laul - ta peaks laulma seda rohkem endale. Tähtis osa on tehnikal, et see alt ei vea. Igas etenduses on tehnilisi apse viimasel ajal esinenud. Terve roovamise stseen peaks olema jõuetum. Tõlkes ebakohad - taadile antud liiga moodsad väljendid. Vana arsti kaju ei rahulda, jääb liiga ebalevaks ja teistest haigetest ei tee üldse välja. Loodus peaks kevade pildis mängima. Eelviimase pildi lõpukoor võiks ära jääda.

Sm. P. Rummo: Kas ei võiks korrata filmilõiku Olgast finaalis.

Sm. Väljaots: Arvan, et selle operi kavva võtmine oli siiski õige samm. Prokofjevi muusika on parem kui teiste autorite temaatilised teosed. Rummo on tõesti nagu välja langenud ajastu atmosfäärist. Püüdsime kohandada valjuhäälidajatega - eksperimenteerime. Fronti koor ja Olga ilmumine on meile ka palju probleeme valmistanud. Mismoodi on parem, vaatame veel proovide käigus.

Kunstiõukogu otsustas S. Prokofjevi ooper
"Jutustus tõelisest inimesest" esietendusale 23. oktoobril
1967.a. tänase osatäitjate koosseisuga.

Koosoleku juhataja: (R. Hammer.)

Protokollija: (A. Mikk.)

H. Kaandaru
väljavõtte õige: